

СИЛАБУС КУРСУ
«Психологія конфліктів»
 для студентів освітнього рівня бакалавр спеціальності
 «Психологія» («Практична психологія»)
 факультету педагогіки та психології

Назва курсу	Психологія конфліктів
Адреса викладання курсу	м. Київ, вул. Тургенівська 8 / 14, 10 поверх , аудиторія 10-6 Понеділок 15.30
Контактна інформація щодо викладача	Рашковська Ілона Владиславівна psychologilona@gmail.com
Консультації по курсу відбуваються	Щочетверга з 11.00 до 13.00 та перед іспитом у червні
Сторінка курсу	
Передумови зарахування на курс	Вивчення даної дисципліни неможливе без професійних знань і умінь, набутих при опануванні курсів: «Психологія особистості», «Психологія спілкування», «Психологічне консультування»
Мета та завдання курсу	<p>Мета курсу: забезпечення системи психологічних знань з природи конфліктів, особливостей їх протікання, різновидів, формування навичок розв'язання конфліктів як професійно психологічних завдань для професійної підготовки психологів.</p> <p>Основними завданнями вивчення дисципліни «Психологія конфліктів» є:</p> <ul style="list-style-type: none"> - сформулювати уявлення про типи, види, стадії розвитку конфлікту та стратегій його вирішення; - розкрити зміст понять: «конфлікт», «конфліктна ситуація», «стратегії вирішення конфлікту», «медиація», «колабораторний процес» - визначити методи та підходи щодо вивчення теорії конфліктів; - розкрити діагностичні методики щодо виявлення конфліктності особистості, вміння обирати стратегію поведінки в конфлікті , тощо - охарактеризувати психологічне забезпечення та умови вирішення конфліктних ситуацій.
Міждисциплінарні зв'язки	Зміст курсу тісно пов'язаний із такими дисциплінами: «Психологія особистості», «Психологія спілкування», «Психологічне консультування»
Інформація про курс (про що йде мова)	Курс «Психологічна допомога особистості» складається з двох модулів. У змісті першого модуля « <i>Загальна теорія конфлікту</i> » висвітлюються теоретичні засади побудови курсу. Розповідається про наукові здобутки щодо сутності та структури конфлікту. В цьому модулі розповідається про види конфліктів, конфліктні ситуації,

	тощо. Другий . модуль « Практичні основи управління конфліктами » висвітлює основні напрями управління конфліктами, основні стратегії їх вирішення та завершення.
Чому це актуально, цікаво чи важливо?	Конфлікт є невід’ємною частиною нашого життя. Конфлікти існують в будь-якій області людського буття. Саме тому вміння управляти , вирішувати конфлікти, виступати в ролі медіатора є обов’язковою практичною діяльністю психолога. І будь-яка особистість, що вміє вирішувати конфлікти та риводити їх до конструктивних наслідків буде користуватися в колективі повагою.
Місце навчальної дисципліни в системі професійної підготовки фахівця	Навчальна дисципліна «Психологія конфліктів» є дисципліною самостійного вибору ЗВО (варіативна частина).
На які питання відповідь курс і його головний аргумент?	У процесі вивчення курсу «Психологія конфліктів» майбутній фахівець навчається, з одного боку, правильно розуміти сутність конфлікту, розрізняти прямих та непрямих учасників конфлікту, розуміти глибину протиріч , швидко знаходити стратегію вирішення. Головний аргумент. Опанування курсом надає можливість удосконалити свою комунікативну поведінку та придбати навички для вирішення і управління міжособистісними конфліктами та конфліктами в організаціях
Очікувані результати навчання	<i>Знати:</i> <ul style="list-style-type: none"> - актуальні психологічні проблеми управління конфліктами; - методологію вирішення завдань діагностування конфліктів і конфліктних ситуацій; - методи прогнозування конфліктів; - засоби регуляції та профілактики конфліктів; - стратегії і тактики врегулювання конфліктів. <i>Вміти:</i> <ul style="list-style-type: none"> - застосовувати теоретичні знання до аналізу конкретних конфліктів; - визначати конфлікти, розрізняти ролі й стратегії учасників конфліктів для корекції їхньої позиції та стилів поведінки; - правильно визначати сутність конфлікту і формувати описову модель в процесі його діагностування; - використовувати різні методи дослідження конфліктів; - визначати та здійснювати психологічні заходи щодо прогнозування розвитку конфліктів, з’ясовувати можливі конструктивні й деструктивні наслідки конфліктів; - прогнозувати конфліктний "потенціал" особистості щодо ескалації конфліктів; - вчасно регулювати конфліктні ситуації та управляти конфліктами у групах та колективах; - обирати адекватні інструменти профілактики й запобігання виникненню конфліктів; - створювати завдання розвивального характеру, спрямовані на розвиток кар’єрних компетенцій особистості; здійснювати наукові дослідження у галузі управління кар’єрою.

	<p>ЗК1.Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.</p> <p>ЗК3.Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.</p> <p>ЗК5. Здатність бути критичним і самокритичним.</p> <p>ЗК6. Здатність приймати обґрунтовані рішення.</p> <p>ЗК7. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).</p> <p>ЗК8. Навички міжособистісної взаємодії.</p>
	<p>ФК1.Здатність оперувати категоріально-понятійним апаратом психології</p> <p>ФК2.Здатність до ретроспективного аналізу вітчизняного та зарубіжного досвіду розуміння природи виникнення, функціонування та розвитку психічних явищ.</p> <p>ФК3. Здатність до розуміння природи поведінки, діяльності та вчинків.</p> <p>ФК4. Здатність самостійно збирати та критично опрацьовувати, аналізувати та узагальнювати психологічну інформацію з різних джерел</p> <p>ФК7. Здатність аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації</p> <p>ФК8. Здатність організовувати та надавати психологічну допомогу (індивідуальну та групову)</p> <p>ФК9. Здатність здійснювати просвітницьку та психопрофілактичну діяльність відповідно до запиту</p> <p>ФК11. Здатність дотримуватися норм професійної етики</p> <p>ФК12. Здатність до особистісного та професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку</p> <p>ФК13. Здатність бачити та формулювати певні проблеми; ставити попередні діагнози, уточнювати їх. Здатність передбачати результат взаємодії з клієнтом та характер зворотної реакції на свої вимоги.</p> <p>ФК15. Здатність організовувати власну діяльність і конструктивну взаємодію між психологом та клієнтами та останніх між собою, управляти дискусією.</p> <p>ФК16. Здатність презентувати себе як фахівця, який спроможний надати кваліфіковану допомогу; здатність викликати симпатію, довіру; зацікавлювати, вести за собою, заохочувати, підтримувати, заспокоювати, переконувати, вмотивовувати.</p>
<p>Методи навчання</p>	<p>Пояснювально-ілюстративні, інтерактивні: мікрОВикладання, інверсії, емпатії, інциденту, конкретної професійної ситуації</p> <p>Рольовий тренінг.</p> <p>Розв'язування психологічних завдань.</p>

<p>Перелік основних практичних завдань</p>	<p>Модуль 1. «Загальна теорія конфлікту»</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Складання словника психологічних термінів щодо психологічної допомоги особистості. 2. Створення презентацій на тему модуля. 3.Теоретичні брейн-ринги на тему модуля. 4.Робота з малюнками на тему «Конфліт» <p>Модуль 2. модуль «Практичні основи управління конфліктами»</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Розробка рекомендацій для батьків та вчителів з вирішення педагогічних конфліктів 2.Створення картотеки діагностичних методик щодо особистої конфліктності. 3.Самоаналіз внутрішніх конфліктів.
<p>Література для вивчення дисципліни</p>	<p style="text-align: center;">Базова</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Анцупов А.Я., Шипилов А.И. Конфликтология: Учебник для вузов. – М.: ЮНИТИ, 1999. – 551 с. 2. Бандурка А.М., Друзь В.А. Конфликтология: Учеб. пособие для вузов. – Харьков: Оригинал: Фортуна–пресс, 1997. – 352 с. 3. Берн Э. Игры, в которые играют люди. Люди, которые играют в игры. – М.: Апрель Пресс, ЭКСМО–Пресс, 2001. – 640 с. 4. Герасіна Л.М., Панов М.І., Осіпова Н.П. Конфліктологія. – Л.: Пектораль, 2002. – 256 с. 5. Гришина Н.В. Психология конфликта. – СПб.: Питер, 2008. – 544 с. 6. Дуткевич Т.В. Конфліктологія з основами психології управління. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 456 с. 7. Емельянов С.М. Практикум по конфликтологии. – СПб.: Питер, 2009. – 384 с. 8.Здравомыслов А.Г. Социология конфликта: Учебное пособие для студентов ВУЗов – М.: Аспект–Пресс, 1996. – 317 с. 9. Конфліктологія: Навчальний посібник / Л.М. Ємельяненко, В.М. Петюх, Л.В. Торгова, А.М. Гриненко; За ред.: В.М. Петюха та Л.В. Торгової. – К.: КНЕУ, 2005. – 315 с. 10. Ложкин Г.В., Повякель Н.И. Практическая психология конфликта: Учеб. пособие. – 2–е изд., стереотип. – К.: МАУП, 2002. – 256 с. 11. Нагаєв В.М. Конфліктологія: Курс лекцій: (модульний варіант): Навч. посібник для вузів. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 199 с. 12. Орлянський В.С. Конфліктологія: Навч. посібник для вузів. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 159 с. 13. Пірен М.І. Конфліктологія: Підручник. – К.: МАУП, 2003. – 360 с. 14. Примуш М.В. Конфліктологія: Навч. посібник для вузів. – Київ: Видавничий дім "Професіонал", 2006. – 282 с. 15. Русинка І.І. Конфліктологія. Психологія запобігання і управління конфліктами: Навчальний посібник. – К.: Професіонал, 2007. – 334с. 16. Скібіцька Л.І. Конфліктологія: Навчальний посібник для студ. вищих навчальних закладів. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 383 с. 17. Тихомирова Є.Б., Постоловський С.Р. Конфліктологія та теорія переговорів: Підручник. – Рівне: Перспектива, 2007. – 389 с. 18. Управління конфліктами: Конспект лекцій. / М.Г. Геберт. – Дніпропетровськ, Дніпропетровська державна фінансова академія, 2008. – 230 с.

Допоміжна

1. Анцупов А.Я. Конфликтология в схемах и комментариях. П - СПб.: Питер, 2005. - 288 с.
2. Атватер И. Я вас слушаю: (Советы руководителю, как правильно слушать собеседника). — М.: Экономика, 1988. — 110 с.
3. Васильев Н. Н. Тренинг преодоления конфликтов. — СПб.: Речь, 2007. — 174 с.
4. Гришина Н.В. Давайте договоримся: Практическое пособие для тех, кому приходится разрешать конфликты. — СПб: Питер, 1992. — 203 с.
5. Донченко Е.А., Титаренко Т.М. Личность: Конфликт, гармония. — 2-е изд., доп. — Киев: Политиздат Украины, 1989. — 173 с.
6. Доценко Е.Л. Психология манипуляции: феномены и механизмы защиты. — М.: Речь, 2003. — 304 с.
7. Каррас Ч.Л. Искусство ведения переговоров: Как достичь желаемого результата. — М.: Эксмо, 1997. — 398 с. 26. Корнелиус Х., Фэйр Ш. Выиграть может каждый: Как разрешать конфликты — Луганск: Глобус, 1999. — 200 с.
8. Ликсон Ч. Конфликт: Семь шагов к миру. — СПб.: Питер Паблицинг, 1997. — 160 с.
9. Мастенбрук У. Управление конфликтными ситуациями и развитие организации. — М.: ИНФРА-М, 1996. — 256 с.
10. Обозов Н.Н., Щёкин Г.В. Психология работы с людьми: Учеб. пособие. — 6-е изд., стереотип. — К.: МАУП, 2004. — 228 с.
11. Пезешкиан Н. Психотерапия повседневной жизни: тренинг разрешения конфликтов. — СПб.: Речь, 2001. — 288 с.
12. Прикладная конфликтология: Хрестоматия / Сост. И.В. Сельченко. — Мн.: Харвест, 1999. — 404 с.
13. Райгородский Д. Я. Практическая психодиагностика. Методики и тесты: Учеб. пособие. — Самара: Бахрах-М, 2004. — 672 с.
14. Скотт Дж. Г. Конфликты. Пути их преодоления. — К.: Внешторгиздат, 1991. — 202 с.
15. Соснин В.А., Лунев П.А. Как стать хозяином положения: анатомия эффективного общения. - М.: Издательский центр "Академия", Институт психологии РАН, 1996. — 220 с.
16. Фетискин Н.П., Козлов В.В., Мануйлов Г.М. Социально-психологическая диагностика развития личности и малых групп. — М.: Изд-во Института Психотерапии, 2002. — 490 с.
17. Фишер Р., Юри У. Путь к согласию или переговоры без поражения. — М.: Наука, 1992. — 158 с.
18. Хорни К. Ваши внутренние конфликты. — М.: Апрель Пресс, ЭКСМО-Пресс, 2000. — 558 с.
19. Цепцов В.А. Переговоры: Психология. Воздействие. Практика. — М.: Издательство «Институт Психологии РАН», 1996. — 136 с.
20. Шейнов В.П. Конфликты в нашей жизни и их разрешение. — Мн.: Амалфея, 1996. — 288 с.
21. Шостром Э. Анти-Карнеги, или Человек-манипулятор. - Мн.: ТПЦ "Полифакт", 1992. - 128 с.

Політика курсу

Політика щодо дедлайнів та перескладання:

	<p>Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку (75% від можливої максимальної кількості балів за вид діяльності).</p> <p>Перескладання модулів відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).</p> <p>Політика щодо академічної доброчесності: Списування під час контрольних робіт та екзаменів заборонені (в т.ч. із використанням мобільних девайсів).</p> <p>Політика щодо відвідування: Відвідування занять є обов'язковим компонентом оцінювання, за яке нараховуються бали. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, працевлаштування, міжнародне стажування) навчання може відбуватись в он-лайн формі за погодженням із викладачем. Студенти мають інформувати викладача про неможливість відвідати заняття. У будь-якому випадку студенти зобов'язані дотримуватися усіх строків, визначених для виконання усіх видів письмових робіт, передбачених курсом.</p>			
Політика оцінювання	Вид діяльності	Максимальна кількість балів за одиницю	Кількість одиниць до розрахунку	Всього
	Робота на семінарському (практичному) занятті (в тому числі доповідь, виступ, повідомлення, участь у дискусії)	5	8	40
	ІНДЗ	15	2	30
	Модульна контрольна робота	10	3	30
максимальна кількість балів 100				